

øbrigt naturligtvis lige gyldigt. Ja, det er naturligtvis lige gyldigt, hvad man kalder Ting, men det er næppe lige gyldigt, om det er en Kopi, eller om det er et af de originale Eksemplarer. Det er ganske vist ikke Skif her hjemme, at Skipperen fejler paa, hvad man kalder et Kopi-Konnossement, det er Skif, at ud af de 3, 4, 5 Eksemplarer, som han underkriver, beholder han det ene. Men der er andre Steder f. Eks. til Dels i russiske Havne, og navnlig i Middehavstrafikken, hvor Næderen meget ofte forlanger, at Skipperen skal udlevere ham samtlige de egentlige originale Eksemplarer og selv nøjes med en Kopi. Dette er naturligtvis, som det ogsaa udtales i Motiverne, lige gyldigt overfor Afladeren, fordi Afladerens Underkrift paa Kopien indeholder tilstrækkelig Betyggelse for Skipperen lige over for ham, et tilstrækkeligt Bevis over for Afladeren. Men det er, i alt Fald efter den gængse Opfattelse, ikke lige gyldigt for Skipperen lige over for Modtageren. Modtageren kan holde sig til det originale Konnossement, og hvis Skipperen ikke har et Eksemplar heraf i Hænde, er det dog vist tvivlsomt, om han i Kopien har tilstrækkeligt Bevis lige over for Modtageren. Hvis Afladeren beholder samtlige Eksemplarer og forfalster dem, vil det vist blive vanskeligt for Skipperen, naar han kommer til Bestemmelsesstedet, at klare sig ved Hjælp af sin Kopi. Jeg kender et Tilfælde, hvor noget saadant indtraf for en Skipper, som indtog en Ladning Vin i en italiensk Havn til en fransk Havn. Afladeren, som var en Kærling, forlangte, at Skipperen skulde fejle paa et Kopikonnossement. Skipperen, som imidlertid forstod sine Sager, svarede nej, og forlangte at beholde en af Originalerne. Da han ankom til den franske Havn, og Modtageren meldte sig, viste det sig, at Afladeren havde forfaltet Konnossementerne og anført deri, at Skipperen havde modtaget 5,000 Frs. i Fragtforslud. Hvis nu Skipperen ikke havde refuseret Kopikonnossementet, vilde han, efter hvad der blev ham erklæret, have staaet værgeløs over for Modtageren. Det fremgaar imidlertid af Lovens Affattelse her — synes det mig — ikke tilstrækkelig klart, om Skipperen er berettiget til at tilbageholde et af de originale Eksemplarer, eller om han er pligtig til at nøjes med en Kopi, saafremt Afladeren forlanger, at han skal nøjes dermed. I Sammenhæng dermed vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at der i adskillige Paragraffer staaer, at hvis Afladeren i et eller andet Punkt nægter at opfylde sine Pligter lige over for Skipperen, kan

denne gøre Paategning derom paa Konnossementet. Dette findes f. Eks. i § 120, § 122 og § 125. Det er nu godt nok, at sige, at Skipperen kan gøre Paategning paa Konnossementet; men som bekendt er det ofte ikke nogen let Sag at faa Lov til at gøre en saadan Paategning paa Konnossementet. Det er meget ofte Tilfældet, at Afladeren siger: nej, min Ven, jeg modtager ikke Konnossementet med det Forbehold, du sætter derpaa, og hvorledes har da Skipperen at forholde sig? Dette er en af de Ting, som ikke sjælden gøre Skipperen store Vanfæligheder, og det forekommer mig, at det vilde være hensigtsmæssigt, om man gav en Bestemmelse om, en Regel for, hvorledes han i saa Fald har at forholde sig. Han staaer i Virkeligheden ret vanskeligt. Han kan ganske vist sige: ja nu udsteder jeg Konnossementet saaledes, som jeg vil, her er det, og saa fejler jeg. Men det gaar ikke saa let; Afladeren vil i Reglen have det i sin Magt at stoppe Skibet. Det forekommer mig, at det vilde være af Betydning at faa indført en Bestemmelse, hvoraf det klart og tydelig fremgaar, hvorledes Skipperen har at forholde sig i det Tilfælde, at Afladeren nægter ham Konnossementet i den Stikelse, som han har Krav paa.

Dette er de Spørgsmaal, jeg har ment at burde berøre med Hensyn til de mere særlige Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg kunde fremdrage en Række Spørgsmaal i Afslutningen om Havari, Forsikringsvæsen o. s. v., men jeg finder, at det vilde føre alt for vidt i Detailler her ved første Behandling. Jeg skal altsaa, idet jeg indskrænker mig til disse Bemærkninger, paa ny føje min Anerkendelse til den Anerkendelse, som ogsaa det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) ydede det fortærfællige Arbejde, som her er forelagt for os. Men jeg skal hertil ogsaa føje min Opfordring til det høje Ting om ikke at sty det Arbejde, som en grundig og indtrængende Gennemgaaelse af Lovforslaget nødvendig maa medføre.

B. Holm: Jeg skal indrømme, at det foreliggende Lovforslag er et Lovforslag af overordentlig stor Betydning, et Arbejde, som har meget stor Betydning for dem, som det vedrører, og at det, hvad ogsaa er bemærket fra anden Side, er tilvejebragt med en Grundighed, som sjælden kan siges at være Tilfældet med her i Tinget forelagte Lovforslag. Dette Lovforslag har ved sit Indhold, ved de mange Forhold, det vedrører, stor Interesse for mig, men det samme er ogsaa i en anden Henseende Tilfældet for mig og for dem, der se paa Lov-